

have været hørte, have erklæret, at de have mødt personlig, og det eneste Dieblif, hvor der kunde være Tale om Lovul, skulde altsaa være det Dieblif, i hvilket den vedkommende Mand med de sorte Baffenbarter og Smilet samt de unge Mennesker have været sete. Med Hensyn til hele den øvrige Tid, i hvilken Valget gik for sig, har der ikke været reist nogenfømhelst Lovul. I hele den øvrige Tid er der nemlig Ingen, der er kommen i Døren og har set ind og har faaet Mistanke. Nei, det Dieblif, hvor den vedkommende Loldassistent og de andre Mænd, som ere forhørte, have set de unge Mennesker, har viist sig at være netop det Dieblif, hvor den vedkommende Mand sad ved Bisten i Stedet for en af de Andre, og de, der have stemt i dette Dieblif, ere, saavidt vides, blevene forhørte Allesammen og have erklæret, at de have været personlig til Stede. Jeg tror altsaa, at Forhørerne have været førte samvittighedsfuldt, og efter Alt, hvad der er fremkommet under Forhørerne, er det konstateret, at der kun er blevet afgivet Stemmer af Stemmeberettigede, som vare til Stede, og der er ikke fremkommet det Allerengste til Bestyrkelse af den Mistanke, som er bleven reist af vedkommende Loldassistent med Hensyn til, at der skulde være blevet stemt af unge Mennesker, som ikke vare 30 Aar. Han kjendte heller ikke personlig disse unge Mennesker, der ikke vare 30 Aar. Han kjendte ikke personlig disse unge Mennesker, han har kun set, at der var Mennesker til Stede, som han ikke troede vare 30 Aar. Denne Mistanke er ikke bleven bestyrket ved Nogetfømhelst, og af alle Forhørerne fremgaar jo det stik modsatte Resultat. Heraf fremgaar, at naar de tre Klagepunkter — og Klagen bestaar kun af de tre Punkter — ere blevene saa fuldstændig opløste, og naar Punkterne ere blevene saa fuldstændig gjendrevne, som de her ere blevene, vilde jeg finde det rigtigst at godkjende Valget strax; jeg forstaaer ikke, at man ikke vil godkjende Valget strax. Derfor siger jeg, at jeg ogsaa er enig med det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille) i hans Begrundelse og Fremstilling af Sagens Realitet, og jeg har derfor ogsaa, som den ærede Ordfører bemærkede, i Afdelingen stemt for Valgets Godkjendelse; men jeg har ikke forlangt, at det skulde godkjendes strax; det har den ærede Ordfører ikke Ret til at sige. Jeg har strax, da jeg tog Ordet i Afdelingen, erklæret, at jeg efter det Kjendskab, jeg har skaffet mig til Sagen, ved at læse Dokumenterne igjennem, som i 24 Timer havde ligget i Bureauet, sølte mig overbevist om, at Valget burde godkjendes strax; men samtidig dermed udtalte jeg, at, hvis noget Medlem i Afdelingen eller senere noget Medlem her i Salen, hvad enten han nu hører til det Parti, jeg hører til, eller ikke, — det er mig ganske det Samme — ønskede en Afgjørelse af Sagen i Udvalg, vilde jeg stemme for en

Hensvisning til Udvalg, fordi det er mit Princip med Hensyn til disse Valg, at man ikke bør affjære Nogen fra at faae en nøiagtig Undersøgelse af en Sag, der er saa lang som denne, det vil sige saa lang, at man ikke kan vente, at et Medlem kan sætte sig ind i den i saa kort Tid, som her har været levnet. Man kan virkelig ikke modsige, at et Medlem ikke er i Stand til at sætte sig ind i en Sag, der er saa lang som denne. Der er jo saa mange Forhør, der skulde læses, der er saa mange Stemmer, der skulde tælles op, og der er saa mange Dokumenter, der skulde undersøges, at jeg føler mig forpligtet til, naar Nogen fra nogen Side stiller et Forlangende om, at Sagen bliver gjort til Gjenstand for en nærmere Prøvelse, da at virke til, at dette sker, saa at Vedkommende faar Leilighed til at sætte sig ind i de forskjellige Dokumenter, der gjennem Bureauet ville blive tilgængelige, saa at ethvert Medlem personlig kan gjennemgaa dem. Jeg maa som sagt anse mig for forpligtet til at sætte Enhver, der forlanger det, i Stand til at sætte sig ind i Sagen, og jeg kan saa meget lettere sige dette her, som den Mand, hvis Valg der er Tale om, er en af mine Meningsfæller, saa at Udsettelsen ikke er nogen Fordel for det Parti, jeg hører til, tværtimod. Jeg vil imidlertid ønske, at den ærede Ordfører havde gjort denne Bemærkning i Stedet for at sige, at Mindretallet havde forlangt det vedkommende Valg godkjendt. Det er ikke rigtig, jeg har erklæret, at jeg ansaa Valget for stiftet til Godkjendelse, jeg troede ikke, at der var nogen Lovul om, at det burde godkjendes; men samtidig erklærede jeg mig villig til at stemme for en Hensvisning til Udvalget, naar Nogen havde Lovul i saa Henseende; og da den ærede Ordfører er en af dem, der har Lovul, saa er det væsentlig hans Fortjeneste, at dette Valg ikke bliver godkjendt. Svørgt er det mig ligegyldigt, hvem denne Lovul er kommen fra. Jeg har, som sagt, erklæret, at naar der i Salen reistes Lovul, burde Afdelingen rette sig efter disse Lovul. Jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 5te Valgkreds, naar han siger, at han anser det for overordentlig heldigt, at denne Klage er bleven indgivet i god Tid, og jeg maa ligeledes paastjønne, at der er blevet nebsat en særlig Undersøgelsesret i denne Sag, idet der er udnævnt en Sættedommer, der staaer upartiisk lige over for de Paagjældende, hvilket for Exempel ikke er stet lige over for Fredericiavalget. Da vi stode lige over for dette, stode vi lige over for en Erklæring fra den ene af Partiene, nemlig fra Valgbestyrrelsens Formand. Her staa vi imidlertid lige over for en Erklæring fra en aldeles upartiisk Autoritet, nemlig fra vedkommende Sættedommer, hvilket i høi Grad forandrer Sagen, og det paastjønner jeg. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at det er uheldigt, naar